

HABER BÜLTENİ

SAYI: 3
8.Mayıs.1976

TDF 3.GENEL KURUL kararları

- G İ R İ Ş -

3. Genel Kurulumuz TDF için, belli dönemeçlerin alındığı bir yer [illegible] 2. Genel Kurulumuzda Programatik Bildirge diye isimlendirdiğimi[illegible] dışındaki işçilerimizin demokratik, sosyal, kültürel ve Türkiye'ye dönü[illegible] taleplerini, TDF'nin uluslararası işçi sınıfı hareketi içindeki ve sendikalar karşısındaki tavrını sistemlice ifade eden bir dizi kararlar aldık. Bu Genel Kurulumuzdaki kararlar öz olarak, Programatik Bildirgeye ek niteliğindedir. Ama ona rağmen, 3.Genel Kurulumuz TDF kadrolarının çoğunlukla belli sorunları çözebilmiş olduklarını, daha bir kararlılıkla, duruca, Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin birliği için mücadeleye giriştiklerini gösteriyordu.

3.Genel Kuruldan bu yana, TDF güçlü bir şekilde mücadelesini sürdürüyor. Alınan kararların gerçekleştirilmesi yönünde birçok adımlar atıldı. Geçen yıllarda çeşitli alanlarda önemli, önemsiz yapılan yanlışları şimdi daha duruca görebiliyoruz. Bunların kararlılıkla üzerine gidiyor, demokratik kitle örgütünün bütün ilkelerini hayata geçirmek için çalışıyoruz. Bu elbette başarılı oluyor ve olacaktır.

Görev açık : Demokratik talepler etrafında, mümkün olduğu kadar geniş kitleyi toparlayabilmek ve örgütleyebilmek !
Anti-sendikalist, maocu, faşist vb. akımların işçi sınıfı ve halk düşmanı yüzlerini ortaya sermek !
Yerli ve yabancı işçilerin birliğini, dayanışmasını güçlendirmek !

TDF Merkez Yürütme Kurulu

TDF Grieperstraße 13 · Postfach 512 · 4300 Essen · BR Deutschland
Fernsprecher (0201) 62 22 90 · Bankkonto: BfG. Essen Nr. 10 090 902

TDF 3.GENEL KURUL KARARLARI :

I) BAŞLICA GÖREVLERİMİZİ-YIĞIN İÇİNDE ÇALIŞMA VE TEŞKİLATLANMA ANLAYIŞIMIZ

TDF, Batı Avrupa ülkelerinde çalışan ve büyük kitlesi Federal Almanya'da bulunan Türkiyeli işçilerin demokratik bir yığın örgütüdür.

Kapitalizmin eşit olmayan gelişme kanunu ve emperyalist sömürü nedeniyle ileri kapitalist ülkeler için ucuz işgücü kaynağı olan yabancı işçiler, bulunduklar ülkelerde, tabi kılındıkları sosyal ve hukuki statünün koyduğu bir dizi sınırlama sonucu, gerçekten birer modarn köle haline getirilmişlerdir. Tekellerin başlıcı sorumlusu olduğu ekonomik bunalım, bu kölelik şartlarını daha da ağırlaştırmaktadır. Bu şartlarda, en başta :

I- Günlük, sürekli görevlerimiz :

A) Çalıştığımız topluma bağlı olarak :

1- Kısa çalışma halinde tam ücret ödenmesi; yabancı işçiler çalıştıkları ülkeleri iş hukuku ve mevzuatı karşısında yerli işçilerle aynı muameleyi görmelidirle sosyal sigorta, iş kazaları, çocuk paraları, analık tazminatı, işsizlik sigortası ücretli izin, emeklilik, oturma bölgelerindeki sosyal avantajlarla ilgili ve sosya nitelikteki bütün hükümlerden yabancı işçiler eşit ve aynı şekilde yararlanmalıd lar , gibi ekonomik-sosyal hak ve talepler; ve

2- Yabancılar kanunundan tüm anti-demokratik ve ayırımcı hükümlerin ayıklanması; yabancı işçilere bulundukları yerlerde seçme ve seçilme hakkının tanınm sı gibi demokratik hak ve özgürlükler uğruna mücadele ediyoruz.

Ayrıca ,

3- Sosyal bağlarımızı sıcak tutmak, değişik uluslara mensup işçiler ve örgütler arasında kültür alışverişini canlandırmak, gerçek halk kültürünü geniş yığınlar tanıtmak amacıyla işçiler arasında kültür, spor ve benzeri alanlarda işbirliğini geliştirmeye çalışıyoruz.

B) Ülkemizle bağlı olaraka :

1- İşgücü ve sosyal güvenlik anlaşmalarının en kısa zamanda tamamlanması, m cutların, işçilerin çıkarlarına uygun düşecek biçimde yeniden gözden geçirilme türünden sosyal-ekonomik hak ve talepler için;

2- İşçilerimizin yurt dışındaki örgütleriyle, yurt içindeki örgütler ve uluslarar sı örgütler arasında dayanışma ve işbirliğini engelleyen kanun maddelerinin ipt li türünden demokratik hak ve özgürlükler için savaşıyoruz.

Bunlar, teşkilat olarak bizim günlük sürekli görevlerimizdir. "Batı Avrupa'd çalışan Türkiyeli işçiler için TDF ve ona bağlı örgütlerin Ekonomik ve Sosyal H ve Talepler Bildirgesi", bu görevlerin sistemlice ifadesidir. Hiçbir gerekçeyle bu görevlerin ertelenmesi, başka görevlerle karşılaştırılarak arka plana itilme söz konusu olamaz. Ancak, bu günlük, sürekli görevler çerçevesinde çalışanlar yığınlar halinde harekete getirmek, teşkilatlandırmak mümkündür. Bu görevler yerine getirilmesi mücadelesi işçi yığınlarının ileri siyasal bilinçle donatılmas sürecinin ilk somut adımıdır. Bu düzeyde amacımız, siyasal görüş ve inançları ne olursa olsun işçi yığınlarını bu günlük, sürekli görevlerin belirlediği hedefle doğrultusunda örgütlü mücadeleye katmaktır. TDF'nin varlığının ve gelişmesini gerçek güvencesi, herşeyden önce, bu günlük, sürekli görevlerin aksatılmadan yerine getirilmesine bağlıdır.

II- Genel Siyasal Görevlerimiz :

A) Çalıştığımız topluma bağlı olarak :

Çalıştığımız toplumda ekonomik-sosyal hak ve taleplerimiz, demokratik hak ve özgürlüklerimiz için mücadele, diğer yabancı işçilerin ve yerli işçi sınıfının savaşından ayrı değildir. Çünkü ; modern kölelik şartlarına karşı savaşan, bulunduğumuz toplumda tekelci sermaye ve militarizme karşı, barış, demokrasi ve sosyal ilerleme uğruna yürütülen bütünlüklü mücadelenin kazanımlarıyla birleştiği ölçüde başarılı olur. Bu nedenle TDF, teşkilatlarının bulunduğu ülkelerde, mücadelesini yerli işçi sınıfının politik ve ekonomik örgütleri safında verilmesini kabul etmiştir.

B) Uluslararası planda :

Yurt dışında çalışan Türkiyeli işçilerin bir örgütü olarak TDF'nin emperyalizm ve uluslararası gericilik karşısında, barış, demokrasi ve sosyal ilerlemeden yana tutumu açıktır. Gerçekten tutarlı bir demokrasi ve barış mücadelesi, bu mücadelenin yalnızca kime karşı verildiğini değil, ayrıca hangi güçlerin safında verildiğine de bağlıdır.

C) Ulusal planda :

Sınıf mücadelesi ilkesini benimseyen bir işçi örgütü olarak, yurt dışındaki işçilerin dolaysız çıkarlarına ilişkin, sosyal-ekonomik ve demokratik hak ve taleplerin, ülkemizde gerçekleşmesi gereken siyasi, ekonomik ve sosyal alandaki genel demokratik dönüşüm talepleriyle bağlı olduğuna inanıyoruz.

Bunlar bizin genel siyasal görevlerimizdir. "Uluslararası İşçi Sınıfı Hareketi İçinde TDF'nin Tavrı", "TDF'nin İşçi Sınıfının Sendikal Mücadelesi ile İlgili Tavrı", "TDF'nin Ülkemizde Gerçekleştirilmesinin Gereğine İnandığı Dönüşümler Olarak: Siyasi, Ekonomik ve Sosyal Alandaki Görüş ve Talepleri" bu görüşlerin sistemlice ifadesidir. Güncel işçi çıkarları uğruna mücadeleyi, açıkça belirlenmiş politik bir yönelişle örmek, günlük sürekli görevleri gerçekten enternasyonal bir kavrayış ve tutumla yerine getirmek, yığın çalışmasını yüzeysellikten kurtarma tutarlı, kalıcı bir muhteva kazandırır. TDF, yığın içinde çalışmayı yalnızca güncel çıkarlar için mücadele ile sınırlamak isteyen tutumun karşısındadır.

O halde, bu düzeyde amacımız, TDF derneklerine üyelik için herhangi bir politik tercihi şart koşmadan, genel siyasal görevlerimizin belirlediği hedefler doğrultusunda, işçi yığınlarını yönlendirmektir. TDF'nin gelişimi ve kalıcılığı bir yandan da bu hedeflerin yığınlar içinde başarı ile yaygınlaştırılmasına bağlıdır. Genel siyasi görevlerimiz içersinde belirlenen görüşleri yığınlara ulaştırmak sabır, deney ve ustalık gerektirir. TDF yığın içinde çalışma tarzı olarak, devrimci lafazan veya kuru slogancı tutum yerine, politikasının gerektirdiği görüşlerin olayca hayata geçirilmesini benimsiyor.

III- TDF Nasıl bir örgüttür :

TDF, günlük, sürekli görevleri bakımından yurt dışında çalışan Türkiyeli işçilerin bir örgütüdür. Gene bu bakımdan, yurt dışındaki Türkiyeli işçi yığınlarının en bilinçsiz kesimlerine kadar uzanmayı amaçlayan örgüt niteliğindedir.

TDF, genel siyasi görevleri, teşkilat prensipleri ve işleyişi bakımından demokratik bir örgüttür. Uluslararası ve ulusal planda, sınıf mücadelesinde belirlediği tavır: barış, demokrasi ve sosyal ilerlemeden yana, anti-emperyalist, anti-faşisttir. Halkımızın çıkarları doğrultusunda davranmaktadır.

TDF, üye sayısı bakımından yığınsal bir örgüttür. Prensip olarak siyasal görüş ve inançları ne olursa olsun TDF'ye bağlı derneklere yurt dışında çalışan tüm işçilerimizin üye olabilmesi; yurt dışında çalışan işçilerin bugünkü bilinç ve geri örgütlülük düzeyine oranla ve TDF'nin yalnızca iki yıllık geçmişine rağmen, TDF'ye bağlı derneklerin üye sayısı bu göreceli yığınsallığın işaretidir.

II) KÜRT HALKINA KARŞI SÜRDÜRÜLEN BASKILAR

Kürt halkına karşı Osmanli İmparatorluğundan bu yana sürdürülen ve cumhuriyet döneminde daha da sistemli hale getirilen milli baskı politikası, son günlerde olağanüstü boyutlara ulaştı.

Finans-kapital ve onun en gerici kesmini temsil eden Milliyetçi Cephe hükümeti, giderek derinleşen sınıf çelişkilerini gözden uzak tutabilmek ve her geçen gün yeni boyutlar kazanan sınıf mücadelesini engelleyebilmek için, şövenizmi alabildiğine körüklemekte, her türlü provakasyona baş vurarak Kürt halkına karşı siyasi, ekonomik ve kültürel baskıyı şiddetlendirmektedir.

TDF, Kürt halkına karşı sürdürülen siyasi, ekonomik ve kültürel baskının sona erdirilmesi talebini tekrarlar. Şövenizm ve milli baskılara karşı kitleleri eğitme aydınlatma görevini kararlılıkla yürütmeyi görev bilir.

TDF Kürt halkına karşı sürdürülen baskıların ortadan kaldırılması için verilen mücadeleyi, bağımsızlık ve demokrasi mücadelemizin en yakıcı meselelerinden biri olarak görür. Ve tüm ilerici ve demokratları bu uğurda daha aktif mücadeleye çağırır.

III) FAŞİZME KARŞI İLERİCİ VE DEMOKRATİK GÜÇLERİN GÜÇBİRLİĞİ

Ülkemizde, uluslararası tekelci sermayenin egemenliğindeki kapitalist sistemin içinde bulunduğu ekonomik bunalım derinleşerek toplumsal yaşamın siyasal, kültürel tüm kesimlerine yayılırken, emekçi halkın toplumsal uyanışı hızla görülmedik boyutlara ulaşıyor. Büyük sermaye çevrelerinin bunalımı, işçisi, köylüsü, memuru, teknik elemanı, öğretmeniyle dar gelirli çalışanların sırtına yıkma girişimlerine karşı, tüm emekçiler daha iyi yaşama ve çalışma koşulları için ekonomik ve demokratik talepler etrafında birleşiyorlar.

Aşırı karlarına el değdirmeden sömürüyü şiddetlendirme tasarılarını gerçekleştirmek için bir takım parababaları açık bir baskı ve şiddet düzeni özlemlerini ileri sürmekten çekinmiyorlar.

Silahlı profesyonel katiller, "ülkü"cü komandolar, gizli servis ajanları aracılığıyla çikartılan olaylar ve yaratılmak istenen anarşi ortamı Türkiye'yi 12 Mart döneminin karanlıklarına yeniden sürükleme amacını taşıyor.

Yüzbinlerce işçiyi memur statüsüne geçirme girişimleri, Tariş ve Seydişehir-de işçilere karşı girişilen canice baskılar, fiilen kazanılan referandum hakkının "yasa-dışı" ilan edilmesi hep egemen sınıfların MC iktidarıyla elele başlattığı genel saldırının parçalarıdır.

Ancak işçi sınıfımız kendi birliğini sağlama yolunda kısa dönemde önemli adımlar atmıştır. Özellikle 5.Kongresinden bu yana DİSK, işçi sınıfının ve tüm çalışanların demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olarak, çatısı altında devrimci sendikal birliği hızla ilerletmektedir. Sınıf uzlaşmacılığını savunan Türk-İş yöneticileri yıkılırken, Türk-İş tabanındaki geniş emekçi yığınları, barış, demokrasi ve toplumsal ilerlemeden yana özlemlerini DİSK'e katılmakla daha açık bir biçimde dile getirmektedirler.

Yurt dışındaki işçilerinde taleplerini 5.Kongresinde karar altına alan, TDF'nin 2.Kongresinde yurt dışındaki işçilerimiz için saptadığı istekleri savunma konusunda aynı doğrultuda bulunan DİSK, faşizme karşı demokratik mücadeleyi ön plana çıkarmaktadır.

TDF olarak, geniş yığınsal eylemlerle kararlı tavrını koyan DİSK'in, 5.Kongresindeki 33 No.lu kararda belirtildiği gibi faşizme karşı ilerici ve demokratik güçlerin güçbirliğini gerçekleştirme yolunda atacağı adımların, içinde bulunduğumuz dönemde belirleyici nitelikte olacağına inanıyoruz.

Faşist tırmanışı durdurma, ileri demokratik bir düzenin kurulması mücadele-sinde, DİSK ve diğer ilerici ve demokratik örgüt ve güçleri desteklemek ve onların yanında yer almak, Avrupa'daki Türkiyeli işçilerin demokratik kitle örgütü olan TDF için kaçınılmaz bir zorunluluk ve görevdir.

IV) MEMURLARIN SENDİKALAŞMA HAKKI

TDF, 12 Mart faşizminin yaptığı anayasa değişikliklerinden birisiyle kapatıla teknik eleman, öğretmen ve memur sendikalarının, işgücü ile geçinen bu meslek gruplarının en doğal ve demokratik hakkı olarak kabul eder.

Bu görüşün ışığı altında teknik elemanların, öğretmenlerin, memurların, tüm çalışanların grev ve toplu sözleşme haklarına sahip sendikalarda örgütlenme mücadelesini destekler. Bu demokratik isteğe karşı çıkan, baskı ve saldırılar yoluyla bu mücadeleyi önlemeğe çalışan egemen güçleri ve onların temsilcilerini mahkum eder.

V) AVRUPA'DAKİ FAŞİST ÖRGÜTLENMELER

TDF 3.Genel Kurulu, MC hükümetinin ve desteklediği faşist örgütlerin, Batı Avrupa ülkelerinde çalışan işçilerimiz arasındaki örgütlenmeleri ve kanlı olaylara girişmeleri karşısında, tüm demokrat güçlerin ortak mücadele etmesi gereğini tekrarlar.

Sosyal, sendikal ve politik haklar için mücadele eden yabancılara karşı, her türlü tehdit ve baskıya girişmeye mahzur görmeyen yerli resmi makamların, açık faşist örgütlenme ve terör hareketleri karşısındaki suskunluğu kuşku uyandırıcı niteliktedir.

TDF 3.Genel Kurulu, yerli resmi makamların bu suskunluğunu ve MC hükümetinin ve güdümündeki gizli açık tüm kuruluşların ve onların koordinasyon organı Tercüman Gazetesi'nin radyo ve televizyonda sorunlarımızı bir ölçüde dile getiren görevlilere karşı giriştikleri gerici kampanyayı şiddetle kınar. Radyo ve televizyonda yabancı işçilere dönük yayınların arttırılması ve daha demokratik bir muhtevaya kavuşturulması gereğini ısrarla belirtir.

VI) YABANCILAR MECLİSİ

TDF 3.Genel Kurulu, son zamanlarda Federal Almanya'da ve diğer bazı Batı Avrupa ülkelerinde uygulanan Ausländer Beirat-Yabancılar Danışma Meclisi'ni yabancı emekçilerin giderek güçlenen, yerli işçilerle toplumsal yaşantının b alanlarında eşit haklar, bölgesel seçimlere katılma vb. hedefler yolundaki mücadelesinde, yararlı bir kuruluş olarak değerlendirir. Danışma Meclisleri da ileri politik haklar elde edene kadar görev yapan, geçici mücadele alanları olacaklardır.

Bu düşünceler ışığında, TDF 3.Genel Kurulu, Danışma Meclislerinin yaygınlaştırılması ve demokratik prensiplerle oluşturulması için aktif çalışmayı TDF bağlı örgütlerin önemli görevlerinden biri olarak görür.

VII) GÖÇMEN İŞÇİLER ÜZERİNE UYGULANAN BASKI

TDF 3.Genel Kurulu, Federal Almanya hükümetinin, son olarak hazırlanan maddelik Tuzak Tasarıda iyice somutlaşan yabancı düşmanı politikasını şiddet kınar ve yabancı işçileri, ailelerini iktisadi ve politik baskı altında tutmayı, yabancı işçileri geri göndermeye yönelik bu tür girişimlere karşı, tüm ilerici ve demokrat güçleri dayanışmaya çağırır.

Frankfurt'ta 14 yaşındaki işçi çocuğunun, ailesinden kopartılarak sınırdışı edilmesi, yabancı işçilerin son derece kısıtlı hak ve özgürlüklerini tamamen yok etmeye yönelen bir politikanın uygulamasıdır ve temel insan haklarına, Helsinki Konferansının göçmen işçilerle ilgili maddelerine ne kadar ters düştüğünü açıkça ortaya koymaktadır.

VIII) İŞÇİ SINIFININ SENDİKAL BİRLİĞİ

Kapitalist sistemin içine düştüğü bunalımın giderek derinleştiği, işsizlik ve pahalılığın tüm emekçilerin yaşantısını daha da ağırlaştırdığı bu dönemde işçi sınıfının birliği, her zamankinden daha fazla önem kazanmaktadır.

TDF sendikal alanda bu yönde çalışmalar yürüten, tüm emekçilerin çıkarlarını uluslararası düzeyde savunan, onların demokratik, sosyal ve ekonomik mücadelelerini örgütleyen, Dünya Sendikalar Federasyonu (DSF)nu yürekten destekler, işçi sınıfının uluslar arası sendikal birliğini sağlayacak örgütün bu federasyon olduğunu kabul eder.

IX) FAŞİST ÖRGÜTLERE KARŞI MÜCADELE

Faşizm ülkemizde adım adım tırmanıyor. Her gün, herkesin gözü önünde genç insanlar öldürülüyor. Türkiye'nin uzantısı olarak faşist Türkeş'in komandoları Avrupa'da da örgütleniyorlar.

TDF, bu olayların sorumlusu MC hükümetini ve faşist tırmanışı protesto etmek, Batı Avrupa'daki faşist örgütlenmelerin yasaklanması, elebaşlarının mahkeme önüne çıkartılması amacıyla geniş çaplı bir yürüyüşün düzenlenmesi için çalışmalıdır.

X) EMEKLİLİK SİGORTASI

Ülkesine kesin dönüş yapan Türkiyeli işçilerin, yurt dışında çalıştıkları sürece ödedikleri yüksek emeklilik sigortası primlerinin, emeklilik halinde işçilere tam olarak intikali için hangi somut önerilerin yapılacağını TDF Merkez Yönetim Kurulu kesin olarak saptamalıdır. Bu konuda seminerler düzenleyerek ve bildiriler dağıtarak taleplerini emekçilere ve ilgililere duyurulmalıdır.

XI) DSF TEMSİLCİSİNİN KONUŞMASI

Dünya Sendikalar Birliği temsilcisinin yapmış olduğu konuşma çoğaltılarak ya da İşçi Gazetesinde yayınlanarak TDF tabanına duyurulmalıdır.

XII) İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİNİ BOZUCU HAREKETLER

Son zamanlarda bölgelerde, bağlı dernekleri ve çoğunlukla ATTF'na bağlı kişi ve kuruluşların işçi sınıfının birliğini ve dayanışmasını bozucu hareketlerini mahkum eder. Bu örgüt bölücülerle mücadeleyi gerekli görür.

XII) SENDİKAL ÇALIŞMA

TDF 3.Genel Kurulu, Programatik Bildirge'de belirtilen ilkelerin ışığında türlü iş kollarında sendika temsilcilikleri seçimlerinin yaklaştığını gözönünde bulundurarak, dernekleri ve dernek üyelerinin sendikal çalışmalarını yoğunlaştırmaların iş yerlerinde, işyeri ve sendika temsilciliklerinde sendikal çalışmanın ve sendikal eğitimin yerli-yabancı tüm işçilere en yararlı biçimde bütün olanakların zorlanarak gerçekleştirilmesi görüşünü vurgular.

Birçok ilerici sendikada olduğu gibi Batı Almanya'da da yabancı işçilere bütün sendikal görevlerde çalışma olanaklarının sağlanması gerekir. TDF 3.Genel Kurulu, sendikal çalışmaları en kısa zamanda düzenlenecek bir seminerde ele alınması gerektiği görüşündedir.

XIII) HELSİNKİ KONFERANSI

1929'da başlayıp tüm kapitalist ülkeleri altüst eden iktisadi bunalımdan sonra, emperyalist ülkeler arasında dünya pazarlarının yeniden paylaşımı gündeme geldi. Bir yandan da Hitler faşizmi el altından kışkırtılarak Sovyetler Birliği'ne saldırtıldı. Böylece dünyada ilk sosyalist ülke yıkılmak, işçi sınıfı ve ezilen halklar en büyük desteklerinden yoksun bırakılmak istendi.

Ancak saldırganların emelleri kurşaklarında kaldı. Sosyalist sistem savaştan güçlenmiş olarak çıktı. Faşist Almanya ve İtalya'ya karşı 20 milyon emekçisini kaybeden Sovyetler Birliği barış savunucusu olarak, savaştan büyük zararlar gören dünya halkları arasında geniş ölçüde saygınlık kazandı. Ancak savaştan hemen sonra, değişen savaş sonrası güçler dengesinde emperyalist bloğun önderliğini kazanan ABD, saldırgan dış siyasetini yeniden ve tüm hızıyla işlerliğe koydu. Güçlenen sosyalist ülkelere karşı seferberliğe girişerek sürekli bir barış ve yumuşama siyaseti yerine, soğuk savaş dönemini başlattı.

Sürekli bir dünya barışı, değişik rejimlerdeki ülkelerin barış içinde yanyana yaşamalarını sağlamak üzere bir Avrupa Konferansının toplanması düşüncesi 20 yıl öncesine dayanır.

Bu süre içinde başta S.S.C.B. olmak üzere sosyalist ülkeler, bir çok kez kapitalist-emperyalist bloğa, özellikle NATO ülkelerine bu yolda çağrılar yapmışla ancak her seferinde ya hiçbir karşılık alamamış, ya da olumsuz cevap almışla dı.

Ancak, 1960'ların başında nükleer deneylerin sınırlandırılmasını öngören Moskova Antlaşması'nın imzalanması, Fransa'nın NATO'dan çıkışı, soğuk savaş siyasetinin kesin iflasını belirledi. Bu dönemde bir barış konferansı düzenlenmesi düşüncesi yeniden gündeme gelerek, kimi tarafsız ülkeler ve kapitalist ülkelerin emekçileri, ilerici güçleri tarafından da şiddetli bir destek gördü.

Değişik rejimleri benimsemiş, irili ufaklı 35 ülkenin altına imzalarını attıklar uluslararası ilişkilerde son derece önemli bir dönüşümü belirleyen Helsinki Antlaşması, bu koşullar altında oluştu. Anlaşma, emperyalizmin :

a) Askeri, saldırgan, yayılmacı dış politikasına karşı, sınırların dokunulmazlığı tehdit ve zora baş vurmama, devletlerin sınır bütünlüğünü, her türlü anlaşmazlığın barışçıl yoldan çözümlenmesi ilkelerini ;
b) Güdümündeki ülkelerin iş siyasetlerini dilediğince yönlendirebilme politikasın karşı, ülkelerin birbirlerinin iç işlerine karışmama, halkların hak eşitliği ve k di kaderlerini tayin hakkı ilkelerini ;
c) Güdümündeki ülkeleri teknikçe kısır, üretim kapasitesince az gelişkiş bıra ekonomik politikasına karşı, ülkelerin karşılıklı ve eşik çıkar temelinde işbirli ilkesini ;
d) Kendi ülkelerinde emekçi halkın taleplerini, mücadelesini kırmak için uygula dıkları baskı ve ayırımcılığı ön gören iç politikasına karşı, düşünce, inanç, din bilinç özgürlüğü dahil tüm insan haklarına saygı ilkesini ;

bizzat emperyalist ülkelere kabil ettirmiştir.

Helsinki Konferansı, başta sosyalist sistem olmak üzere barıştan, demokrasiden, sosyal ilerlemeden yana tüm dünya ilerici güçlerinin bir zaferidir.

Şimdi, tüm dünya demokratik güçlerine düşen görev, Helsinki Konferansında alınan kararları uygulaması yolunda emperyalist-kapitalist ülkelerin hükümetlerini zorlamaktır.

TDF, son yüzyılın en önemli olaylarından biri olarak değerlendirdiği anlaşmayı yürekten destekler ve imza eden taraflardan biri olan Türkiye hükümetinden,

antlaşma gereğince, derhal tüm komşularıyla saldırmazlık paktları imzalanmasını, Kıbrıs konusunda konferansın kararlarına uymasını ve ülkede şu anda uygulanmakta olan ayırımcılığa, baskılara son verilip, temel insan haklarına saygı gösterilmesini talep eder.

XIV) ŞİLİ

Şili'de 4 Eylül 1970'de işbaşına gelen ve sosyalistlerden, komünistlerden, sosyal demokrat ve sol hristiyan demokratlardan oluşan Halk Birliği hükümeti, Amerika emperyalizmi, uluslararası tekeller, onların yerli işbirlikçileri ve bunların maşası Silahlı Kuvvetler tarafından 11 Eylül 1973 tarihinde kanlı bir darbeyle devrildi.

Darbeden sonra işbaşına getirilen faşist cunta, Halk Birliği hükümetinin Şili halkına sağladığı tüm demokratik kazanımları geri alma yolunda kanlı şiddet uygulamalarına girişti. O günden bu yana, başta Şili Komünist Partisi ve komünist gençlik örgütü üyeleri olmak üzere, yüzbinlerce yurtsever tutuklanmış, onbinlerce ilerici canice katledilmiş, yine onbinlerce antifaşist yurt dışına sürülmüştür.

Başta ABD olmak üzere, emperyalizim ve onun Şili'deki işbirlikçileri Şili halkının tüm ekonomik ve demokratik kazanımlarını ellerinden aldılar. Uluslararası tekeller ve bir avuç Şili'li parababası ülkenin doğal kaynaklarını son damlasına kadar sömürürken, Şili halkı büyük bir yoksulluk içinde bırakılıyor.

TDF ".Genel Kurulu, Şili halkının faşist cuntaya karşı mücadelesini bütün gücüyle destekler. Bu dayanışmasını Şili halkı ve onun sürgündeki temsilcileriyle ortak eylemleri ile somutlaştırır. Emperyalizmin faşist cuntayı ayakta tutma çabalarını, Batı Alman egemen çevrelerinin giriytikleri cuntaya ekonomik destek sağlama hareketini şiddetle kınar.

XV) PORTEKİZ

Silahli Kuvvetler Hareketi (M.F.A.) ve demokratik güçler 25 Nisan 1974'de Portekiz'de faşizmi yıkarak hızla demokratik dönüşümlerin gerçekleştirilmesine başlamışlardır. Başta dünya sosyalist sistemi olmak üzere bütün ilerici güçler, genç Portekiz demokrasisini sevinçle karşıladılar. Ancak emperyalizm bu önemli kalesini kaybetmemek için derhal harekete geçti. Portekiz'deki yardakçıları aracılığıyla burada gericiliği, anti-komünizmi körükleyerek Portekiz Komünist Partisine, ilerici sendikalara, Silahlı Kuvvetler Hareketi'ne karşı saldırıya geçti.

Bugün Portekiz'de devrim ile karşı devrim'in savaşı gittikçe keskinleşerek deval etmektedir. Portekiz gericiliği ile elele veren emperyalist mihraklar çeşitli provakasyonlar düzenleyerek Portekiz devrimci kazanımlarını geri almak istiyor lar. Portekiz işçi sınıfı, emekçi halkı ise uluslararası gericiliğe karşı demokratik direnişini, grevlerle, yığınsal gösterilerle, mitinglerle belgelemekte, genç demokrasiye sahip çıkmaktaki kararlılığını dosta düşmana göstermektedir.

TDF, tüm ilerici güçlerle birlikte, emperyalizmin ülkedeki antikomünist kışkırtmalarını, P.K.P.'ne, Silahlı Kuvvetler Hareketine, Portekiz işçi sınıfının sendikal örgütü Entersendikal'e yönelttiği saldırıları şiddetle kınar, ülkede faşizmi diriltme çabalarını lanetler. Portekiz işçi sınıfı ve emekçi halkının, demokrasi, sosyal ilerleme mücadelesinin hedeflerine varmasını diler.

XVI) İSPANYA

40 yıla yakın bir süredir İspanya halkını faşist çizmeleri altında inleten Franko nun ölümü, İspanya için bir dönüm noktası oldu. İspanya'daki askeri diktatörlük rejimi yerini Juan Karlos'la birlikte krallığa bıraktı. İspanya emekçileri ücretlerin yükseltilmesi, grev hakkının tanınması, bütün siyasi partilere konan yasa-

sağın kaldırılması... ve demokrasi için mücadele ediyor. Hristiyan Demokrat, Sosyalist ve Komünist partilerinden oluşan Demokratik Cunta etkinliğini arttırıyor. İşçi komitelerinin çağrısıyla grevler, yığınsal direnişler, gösteriler ülkenin her tarafında yaygınlaştı.

Franko'cu iktidar, yığınların bu direnişine köksüz reform vaadleriyle cevap verebilmektedir. İspanya halkının gerçek demokrasiye olan özlemi, Akdeniz'deki bu önemli kalesini kaybetmek istemeyen ABD ve Avrupa emperyalizmini telaşlandırdı. İspanya hükümeti ile askeri bir anlaşma imzalayan ABD, krallık İspanya'sını lafta "Hür Dünyanın" savunucusu NATO'ya sokma çabaları ile yetinmiyor, aynı zamanda Ortak Pazara dahil etmeye çalışıyor. İspanya halkının yükselen mücadelesi yakın zamanda faşizmin kökünü İspanya'dan kazıyacak, ülkede gerçek bir demokrasinin kurulmasını sağlayacaktır.

TDF, İspanya halkının demokrasi mücadelesini destekler, tüm siyasi tutukluların kısa zamanda serbest bırakılmalarını, siyasi nedenlerle yurt dışına çıkmış olanlara geri dönme haklarının sağlanmasını, İspanya'daki tüm siyasi partilere özgürlük tanınmasını talep eder.

XVII) ANGOLA

Portekiz'in eski sömürgelerinden olan Angola, 25 Nisan 1974'de Portekiz'de faşizmin yıkılmasıyla olagelen demokratik dönüşümlerin sonucu bağımsızlığına kavuştu. Uzun zamandır M.P.L.A. (Angola Halk Kurtuluş Hareketi) öncülüğünde Portekiz sömürgeciliğine karşı bağımsızlık savaşı veren Angola halkına artık, ülkelerinden emperyalizmin kalıntılarını temizlemek, bağımsız, demokratik Angola Halk Cumhuriyetini inşa etmek düşüyordu. Ancak emperyalizm, özellikle ABD emperyalizmi Angola'dan kolay vazgeçemeyeceğini hemen gösterdi. Maoizminde yardımlarını katarak, dışardan insanlık dışı ırkçı politikasıyla 20.yüzyılın yüzkarası olan Güney Afrika Cumhuriyeti ve Zaire saldırgan birliklerini, içerden ise CIA ajanlarının yönettiği F.N.L.A. (Angola Ulusal Kurtuluş Cephesi) ve UNİT birliklerini silahlandırarak, M.P.L.A. ve Angola halkının üzerine saldırttı. Ancak yiğit Angola halkı ve öncüsü M.P.L.A. bu savaşı da kazandı. Saldırgan birlikler hemen hepsi Angola topraklarından atıldılar. UNITA ve F.N.L.A. iflas etti.

Bütün dünya ilerici, demokratik güçleri, sosyalist ülkeler bütün güçleriyle, bağımsızlık mücadelelerinde Angola halkının ve M.P.L.A.'nın yanında yerini aldı.

TDF 3.Kongresi, M.P.L.A. öncülüğündeki genç Angola Halk Cumhuriyetini selamlar, emperyalizmin Angola'yı ikinci bir Vietnam'a çevirme yolundaki emperyalist girişimlerini nefretle kınar ve T.C. hükümetinin Angola Halk Cumhuriyeti'ni derhal tanımasını talep eder.

XVIII) LÜBNAN

1975 sonbaharından beri Lübnan'da süregelen çatışmaları "müslüman hristiyan savaşı", "mezhep kavgası" olarak nitelendirmek yanlış olur. Gerici Lübnan hükümeti, ABD emperyalizminin Orta Doğu'daki siyasetine uygun bir biçimde, faşist "falanj" birliklerini kışkırtarak, ülkede iç savaşı körüklemekte ve ülkenin bölünmesine yol açmaktadır. Bu siyaseti kısaca şöyle özetleyebiliriz: Filistin'in İsrail'den haklı toprak talebine karşı çıkan ABD emperyalizmi ve İsrail, Filistin halkının ergeç zafere ulaşacak olan mücadelesi karşısında, Orta Doğu'daki Arap hükümetlerini karşısına almaya da çekindiği için, çözümü Lübnan'ın bölünmesinde ve topraklarının bir bölümü üzerinde bir Filistin Cumhuriyeti kurulmasında bulmaktadır. Böylece Orta Doğu'daki ilerici Arap ülkelerinin birliğinin bozulması yolunda Lübnan'ın da İsrail'in yanında ABD'nin "sadık" bir müttefiki haline getirilmesi ve bölgedeki güçler dengesinin emperyalizmin yararına etkilenmesi planlanmaktadır.

TDF, tüm ilerici güçlerin yanında, emperyalizmin geleneksel "böl ve yönet" politikasının bir uygulamasından başka bir şey olmayan Bengaldeş ve Kıbrıs'taki "fiili taksim" durumlarında olduğu gibi örneklerine son yıllarda sık sık raslanan, Lübnan'ı bölme çabalarına, Lübnan'daki ilerici güçler üzerine saldırıları nefretle kınar; Filistin Kurtuluş Örgütü'nün, Filistin halkının ve Lübnan ilericilerinin ABD emperyalizmi ve siyonizme karşı mücadelelerini var gücüyle destekler.

- - -